

บทความวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

Factors Influencing Sexual Intercourse Behaviors among Secondary School Students

Received: Jul 15, 2019

Revised: Sep 16, 2019

Accepted: Dec 13, 2019

ปัญญ์กรินทร์ หอยรัตน์ ส.ม. (Pankarin Hoyrat, M.P.H.)¹ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ ปร.ด. (Pramote Wongsawat, Ph.D.)²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 โดยมีขนาดตัวอย่างเท่ากับ 990 คน ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีเพศสัมพันธ์หรือคาดว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง .50-1.00 และค่าความเที่ยงจากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ระหว่าง .71-.92 ในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 20.80 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ได้แก่ อายุ (OR = 2.33, 95% CI = 1.01-5.36) เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด (OR = 1.54, 95% CI = 1.00-2.37) การสูบบุหรี่ (OR = 2.55, 95% CI = 1.51-4.29) การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว (OR = 3.48, 95% CI = 1.17-10.33) การมีแฟนในปัจจุบัน (OR = 5.17, 95% CI = 1.71-15.57) การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง (OR = 6.40, 95% CI = 3.38-12.11) ความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ (OR = 1.09, 95% CI = 1.04-1.15) การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (OR = 1.03, 95% CI = 1.00-1.07) และความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (OR = 1.10, 95% CI = 1.01-1.19) ซึ่งปัจจัยทั้งหมดสามารถทำนายโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ ร้อยละ 52.20

บุคลากรสาธารณสุข ครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นประเด็นในการสร้างโปรแกรมกิจกรรมหรือแนวทางการเฝ้าระวังและป้องกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรม, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา, การมีเพศสัมพันธ์

¹ นิสิตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: wikornmatid@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: moteww@gmail.com

Faculty of Public Health, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

This cross-sectional survey research aimed to investigate factors Influencing sexual intercourse behaviors among secondary school students. Samples were the secondary school students between grades 9-12, both males and females who experienced sexual relationship or those who expected to engage in sexual relationship with opposite sex. The sample was composed of 990 participants. The sample was obtained through a multistage stage sampling technique. Instrument was a set of questionnaires. The content validity ranged from .50-1.00 tested by using Index of Item - Objective Congruence, The Cronbach's alpha coefficient. ranged from .71-.92. Data were collected between January and February 2019 and analyzed using binary logistic regression analysis.

Results revealed that almost 21 percent (20.80%) of the participants reported sexual experiences in the past 12 months. Moreover, age (OR = 2.33, 95% CI = 1.01-5.36), grade point average of the latest semester (OR = 1.54, 95% CI = 1.00-2.37), smoking status (OR = 2.55, 95% CI = 1.51-4.29), broke up from relationship (OR = 3.48, 95% CI = 1.17-10.33), having a current relationship (OR = 5.17, 95% CI = 1.71-15.57), living with a partner or lover individual (OR = 6.40, 95% CI = 3.38-12.11), experiencing sexual curiosity (OR = 1.09, 95% CI = 1.04-1.15), erotic media consumption (OR = 1.03, 95% CI = 1.00-1.07), and frequent alcohol use (OR = 1.10, 95% CI = 1.01-1.19) were significant factors influencing sexual behaviors among the secondary school students. All factors together explained 52.20% of the variance in sexual intercourse behaviors among secondary school students.

Healthcare providers, teachers, and stakeholders might create a program or guideline to monitor and prevent sexual risk behaviors in secondary school students.

Keywords: behavior, secondary school students, sexual intercourse

บทนำ

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การให้ความสนใจในเพศตรงข้ามหรือการมีแฟน ความอยากลองอยากรู้ของวัยรุ่น ค่านิยม ทัศนคติ รวมถึงการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การช่วยจากเพื่อน อิทธิพลจากสื่อหรือการดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่^{2,3} ซึ่งจากรายงานของสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ.2561 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วงปี พ.ศ. 2558, 2559 และ 2560 ร้อยละ 25.90, 23.60 และ 25.90 ในเพศชาย และร้อยละ 18.20, 18.70 และ 17.70 ในเพศหญิงตามลำดับ มีอัตราค่อนข้างคงที่ แต่พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาในชีวิตได้ หากไม่มี

การป้องกันหรือป้องกันไม่มีประสิทธิภาพซึ่งผลกระทบที่ตามมาโดยเฉพาะการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยประเทศไทย พบว่า อัตราคลอดในช่วงปี พ.ศ. 2558, 2559 และ 2560 เท่ากับ 44.80, 42.50 และ 39.60 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปีพันคน ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราลดลง⁴ อย่างไรก็ตามหากวัยรุ่นอยู่ในวัยเรียนมีการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จะทำให้ลำบากในชีวิต เครียด อับอายสังคม รู้สึกหมดคุณค่าในตนเอง ยอมรับการตั้งครรภ์ได้ยากและรู้สึกเป็นตราบาปที่ถูกสังคมมองว่าเป็นคนสำส่อน ไม่รักษานวลสงวนตัว^{5,6} ซึ่งวัยรุ่นบางรายหาทางออกด้วยการยุติการตั้งครรภ์เพื่อหวังกลับมาเรียนและใช้ชีวิตตามปกติ ซึ่งวิธีดังกล่าวถือว่าขัดต่อศีลธรรม กฎหมาย และส่งผลกระทบต่อสุขภาพ⁷ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์

กระทรวงสาธารณสุข รายงานเฝ้าระวังการทำแท้ง ประเทศไทย พ.ศ.2560 กล่าวว่าหญิงวัยรุ่นกลุ่มอายุ 15-19 ปี ทำแท้งในช่วงปี พ.ศ. 2558, 2559 และ 2560 ร้อยละ 17.80, 18.20 และ 18.90 ตามลำดับ มีแนวโน้มสูงขึ้นและปี พ.ศ.2560 ทำแท้งเนื่องจากยังเรียนไม่จบถึงร้อยละ 31.30⁸

นอกจากนี้ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นยังทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-24 ปี ในช่วง พ.ศ. 2558, 2559 และ 2560 เท่ากับ 127.10, 143.40 และ 161.20 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปี พันคน ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราที่สูงขึ้น^{4,9} เป็นเหตุให้ภาครัฐต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเพิ่มขึ้น และการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อยมีความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูกในอนาคต อันจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและเป็นภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลจากภาครัฐเช่นกัน¹⁰ ซึ่งผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งการตั้งครุภังค์ไม่พร้อมที่มีอัตราคลอดหรือว่าอัตราการทำแท้ง รายงานในช่วงอายุ 15-19 ปีของวัยรุ่น และอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รายงานในช่วงอายุ 15-24 ปี โดยในปี พ.ศ. 2558-2560 ที่ผ่านมามีอัตราป่วยสูงขึ้น จากช่วงอายุดังกล่าว เป็นช่วงที่คาบเกี่ยวอายุนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพื่อนำปัจจัยไปสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยดังต่อไปนี้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

- 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับชั้นการศึกษา 4) เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด 5) ความรู้เรื่องเพศศึกษา 6) เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 7) ค่านิยมทางเพศ

- 8) การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 9) การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 10) การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน 11) ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ และ 12) การเห็นคุณค่าในตนเอง

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ 1) การไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล 2) ความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) การสูบบุหรี่ 4) การมีแฟนหรือคู่อีก 5) การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง 6) ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย 7) การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร และ 8) การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ปัจจัยเสริม ได้แก่ 1) พฤติกรรมการเลี้ยงดู 2) สัมพันธภาพในครอบครัว 3) การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ 4) การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน 5) สถานภาพสมรสของบิดามารดา และ 6) บุคคลที่พึ่งอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิด The PRECEDE- PROCEED Model¹¹ มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังแสดงในภาพที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ในพื้นที่จังหวัดแห่งหนึ่งซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถเปิดเผยชื่อจังหวัดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยเป็นนักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่มีเพศสัมพันธ์หรือคาดว่าจะสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้อันนำไปสู่ผลกระทบคือการตั้งครุภังค์ไม่พึงประสงค์เป็นเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ที่ตอบแบบสอบถามโดยมาเรียนในวันทีเก็บข้อมูล และสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage sampling) โดยคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรการประมาณค่าสัดส่วน¹²

ตัวแปรอิสระ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ซึ่งได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 990 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมซึ่งประยุกต์แนวทางมาจาก Lekphet¹³, Fachaiyaphum¹⁴, Boonrod¹⁵, Surinsak¹⁶ โดยแบ่งส่วนประกอบออกเป็น 21 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รสนิยมทางเพศ มีจำนวน 2 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ ประกอบด้วย 1) รสนิยมทางเพศ และ 2) การมีเพศสัมพันธ์หรือคาดหวังว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล มีทั้งหมด 7 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบและเติมคำ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายต่อวัน และ การมีแฟน

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีจำนวน 15 ข้อ เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งสามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว หากตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน การแปลผลคะแนน มีความรู้เรื่องเพศศึกษาระดับดีมาก คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป, ระดับดี คะแนนร้อยละ 70-79, ระดับพอใช้ คะแนนร้อยละ 60-69, และระดับไม่ดี คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 4 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนนในคำถามเชิงบวก หากเป็นคำถามเชิงลบจะให้ค่าคะแนนตรงข้าม

ส่วนที่ 5 ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน มีจำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ในคำถามเชิงบวก หากเป็นคำถามเชิงลบจะให้ค่าคะแนนตรงข้าม

ส่วนที่ 6 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน มีจำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนนในคำถามเชิงบวก หากเป็นคำถามเชิงลบจะให้ค่าคะแนนตรงข้าม

ส่วนที่ 7 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ทำไม่ได้แน่นอน ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ทำได้แน่นอน ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 8 การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน มีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมาก ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่จริงเลย ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 9 ความอยาก رؤ้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 10 การเห็นคุณค่าในตนเอง มีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนนในคำถามเชิงบวก หากเป็นคำถามเชิงลบจะให้ค่าคะแนนตรงข้าม

ทั้งนี้ส่วนที่ 4-10 ให้การแปลผลคะแนนของแต่ละส่วน ดังนี้ ระดับดีมาก คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป, ระดับปานกลาง คะแนนร้อยละ 60-79, และระดับน้อย คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 11 การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 12 การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ มีจำนวน 3 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 13 การไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล

มีจำนวน 4 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 14 ความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 3 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ตั้งแต่ ดื่มเดือนละครั้งหรือมากกว่า ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยดื่มเลย ให้ 4 คะแนน

ส่วนที่ 15 พฤติกรรมการเลี้ยงดู มีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 5 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 16 สัมพันธภาพในครอบครัว มีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ประจํา ให้ 5 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคย ให้ 1 คะแนนในคำถามเชิงบวก หากเป็นคำถามเชิงลบจะให้ค่าคะแนนตรงข้าม

ส่วนที่ 17 การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ มีจำนวน 9 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 5 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 18 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน มีจำนวน 9 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า ให้ 1 คะแนน ไปจนถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 5 คะแนน

ทั้งนี้ส่วนที่ 11 - 18 ให้การแปลผลคะแนนของแต่ละส่วน ดังนี้ ระดับพฤติกรรมดีมาก คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป, ระดับพฤติกรรมดี คะแนนร้อยละ 70-79, ระดับพฤติกรรมพอใช้ คะแนนร้อยละ 60-69, และระดับพฤติกรรมไม่ดี คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 19 การสูบบุหรี่ มีจำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ประกอบด้วย 1) เคยสูบบุหรี่ และ 2) ไม่เคยสูบบุหรี่

ส่วนที่ 20 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีจำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ประกอบด้วย 1) เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง และ 2) ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

ส่วนที่ 21 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามชนิดเลือกตอบและเติมคำ ประกอบด้วย

1) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน 2) ช่วงเวลาการมีเพศสัมพันธ์ล่าสุดนับถึงปัจจุบัน 3) บุคคลที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งล่าสุด 4) การคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด และ 5) วิธีการคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรง (validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เป็นการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence = IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านอนามัยเจริญพันธุ์และสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย พบว่า เครื่องมือส่วนที่ 2 มีค่า IOC อยู่ระหว่าง .50 - 1.00 ตามเกณฑ์ยอมรับ¹⁷

การตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ด้วยการหาความสอดคล้องภายในของเครื่องมือจากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามหลังการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดสอบหาค่าความเที่ยงกับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่าเครื่องมือส่วนที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคอยู่ระหว่าง .71-.92 ตามเกณฑ์ยอมรับ¹⁸

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การทำวิจัยในครั้งนี้ ได้รับการรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (COA No. 570/2018, IRB No. 0159/61) เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2561 และการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างด้วยการนำรายชื่อที่สุ่มได้ไปแจ้งให้นักเรียนทราบภายในห้องเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือกผู้ที่มีเพศสัมพันธ์หรือคาดว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ ด้วยการพิจารณาคัดจากแบบสอบถามภายหลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จตามเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามส่วนที่ 1 รสนิยมทางเพศ ซึ่งการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าในการตอบข้อคำถามหากมีความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ สามารถข้ามข้อคำถามนั้น ๆ ได้หรือยุติการตอบแบบสอบถามได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอเก็บข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยได้ทำหนังสือแจ้งขอเก็บข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดยออกหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หลังจากทางโรงเรียนได้อนุมัติ ผู้วิจัยได้อธิบายโครงการวิจัยวัตถุประสงค์ และขอความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยจากนักเรียนและผู้ปกครอง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนและเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างด้วยการนำรายชื่อที่สุ่มได้ไปแจ้งให้นักเรียนทราบภายในห้องเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยแจ้งให้นักเรียนทราบว่า การตอบแบบสอบถามไม่ต้องใส่ชื่อ-สกุลและโรงเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด และการรายงานผลข้อมูลเป็นไปในลักษณะภาพรวมไม่สามารถเชื่อมโยงถึงตัวนักเรียนได้ และในการตอบข้อคำถามหากมีความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ สามารถข้ามข้อคำถามนั้น ๆ ได้หรือยุติการตอบแบบสอบถามได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียน หลังจากนั้นจึงทำการเก็บข้อมูลด้วยการจัดโต๊ะตอบแบบสอบถามลักษณะเช่นเดียวกับการสอบ ซึ่งระหว่างการตอบแบบสอบถามจะไม่มีการรบกวนนักเรียนเพื่อให้มีสมาธิในการตอบ หลังจากนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยจะคัดเลือกผู้ที่มีเพศสัมพันธ์หรือคาดว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ ด้วยการพิจารณาคัดเลือกจากแบบสอบถามหลังจากตอบเสร็จตามเกณฑ์คัดเลือกข้อคำถามส่วนที่ 1 รสนิยมทางเพศ และหากจำนวนตัวอย่างยังไม่ครบ ผู้วิจัยก็จะทำการสุ่มเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ครบตามจำนวน โดยการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมดในช่วงเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบทวิ (binary logistic regression analysis) โดยตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลด้วยการทดสอบ Omnibus test of model coefficients และ Hosmer and Lemeshow กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูลจำนวน 990 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแบ่งเป็นเพศชาย 414 คน (ร้อยละ 41.80) เพศหญิง 576 คน (ร้อยละ 58.20) เรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3,

4, 5 และ 6 จำนวน 263, 248, 236 และ 243 คน (ร้อยละ 26.60, 25.10, 23.80 และ 24.50) ตามลำดับ โดยมีอายุ ≤ 15 ปี, 16 ปี, 17 ปี และ ≥ 18 ปี จำนวน 293, 254, 214 และ 229 คน (ร้อยละ 29.60, 25.70, 21.60 และ 23.10) ตามลำดับ (Mean = 16.36, SD. = 1.22) มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด อยู่ระหว่าง 3.00-4.00 จำนวน 601 คน (ร้อยละ 60.70) และ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 จำนวน 389 คน (ร้อยละ 39.30) (Mean = 3.05, SD. = 0.59) ขณะที่สถานะบิดามารดาอยู่ด้วย

กันจำนวน 668 คน (ร้อยละ 67.50) และสถานะแยก/หย่าร้าง/เสียชีวิตจำนวน 322 คน (ร้อยละ 32.50) ซึ่งขณะเรียน นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา 548 คน (ร้อยละ 55.40) อยู่กับบิดาหรือมารดา 165 คน (ร้อยละ 16.70) และอยู่กับบุคคลอื่นๆ 277 คน (ร้อยละ 28.00) นักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายพอใช้ต่อวันเป็นส่วนใหญ่จำนวน 939 คน (ร้อยละ 94.80) ไม่พอใช้ต่อวัน 51 คน (ร้อยละ 5.20) และขณะเรียนนักเรียนไม่เคยมีแฟนเลยเป็นส่วนใหญ่จำนวน 351 คน (ร้อยละ 35.50)

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (เก็บข้อมูลช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562)

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
1. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา (n = 990)		
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	784	79.20
เคยมีเพศสัมพันธ์	206	20.80
2. ช่วงเวลาการมีเพศสัมพันธ์ล่าสุดใน 12 เดือน ที่ผ่านมา (n = 148)		
ภายใน 1 - 3 เดือน	115	77.70
ภายใน 4 - 6 เดือน	19	12.80
ภายใน 7 - 9 เดือน	8	5.40
ภายใน 10 - 12 เดือน	6	4.10
Mean = 2.54, SD. = 2.53, Min = 1, Max = 11		
3. บุคคลที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งล่าสุด (n = 206)		
แฟน	188	91.20
เพื่อน	14	6.80
ชาย/หญิง ขายบริการ	3	1.50
นักเรียนรุ่นน้อง	1	0.50
4. การคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (n = 206)		
ไม่ใช้การคุมกำเนิด	38	18.40
ใช้วิธีการคุมกำเนิด	168	81.60
5. วิธีการคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (n = 168)		
ถุงยางอนามัย	135	80.40
นั้บระยะปลอดภัย	3	1.80
ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	13	7.70
ถุงยางอนามัย และนั้บระยะปลอดภัย	1	0.60
ถุงยางอนามัย และยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	11	6.50
ถุงยางอนามัย, นั้บระยะปลอดภัย, และยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	2	1.20
หลังภายนอก	1	0.60
ยาคุมกำเนิดแบบ 21 เม็ด/28 เม็ด	2	1.20

เคยมีแฟนแต่เลิกแล้วจำนวน 330 คน (ร้อยละ 33.30) และมีแฟนในปัจจุบันจำนวน 309 คน (ร้อยละ 31.20) ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามจำนวน 990 คน เคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา 206 คน (ร้อยละ 20.80) และในจำนวน 206 คน ตอบจำนวน 148 คน เกี่ยวกับช่วงเวลาการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพบว่าช่วง 1-3 เดือนที่ผ่านมาเป็นช่วงที่มากที่สุดจำนวน 115 คน (ร้อยละ 77.70) และในจำนวน 206 คน บุคคลที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นแฟนมากที่สุดจำนวน 188 คน (ร้อยละ 91.20) โดยมีการคุมกำเนิดจำนวน 168 คน (ร้อยละ 81.60) ซึ่งวิธีคุมกำเนิดที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ ถุงยางอนามัย จำนวน 135 คน (ร้อยละ 80.40) รายละเอียดดังตารางที่ 1

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันพบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดมีความสัมพันธ์กันสูง (Multicollinearity) เกิน .80 ตามเกณฑ์ของ Stevens¹⁹ และตรวจสอบความเหมาะสมของสมการถดถอยโลจิสติก ด้วยการทดสอบ Omnibus test of model coefficients พบว่าค่า chi-square ในช่อง step, block, และ model = 403.28 และค่า $p < .01$ และทดสอบ Hosmer and Lemeshow พบว่าค่า Chi-square = 8.91 และค่า $p = .34$ แสดงว่า การวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกครั้งนี้มีความเหมาะสม (goodness of fit test)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ เกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุด การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ความอยากรู้อยากลองต่อกรมีเพศสัมพันธ์ การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งปัจจัยทั้งหมดทำนายโอกาสเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 52.20 และสามารถอธิบายผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) อายุ พบว่านักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อกรมีเพศสัมพันธ์

มากกว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ถึง 2.33 เท่า 2) เกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุด พบว่า นักเรียนที่มีเกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีเกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุดมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ถึง 1.54 เท่า 3) การสูบบุหรี่ พบว่า นักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ถึง 2.55 เท่า 4) การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว พบว่า นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่ไม่เคยมีแฟน ถึง 3.48 เท่า 5) การมีแฟนในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่ไม่เคยมีแฟน ถึง 5.17 เท่า 6) การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง พบว่า นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ถึง 6.40 เท่า 7) ความอยากรู้อยากลองต่อกรมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนที่มีความอยากรู้อยากลองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.09 เท่า 8) การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.03 เท่า และ 9) ความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักเรียนที่มีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.10 เท่า รายละเอียดดังตารางที่ 2

ทั้งนี้พบว่าปัจจัยดังต่อไปนี้ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายต่อวัน ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน การเห็นคุณค่าในตนเอง การไปเที่ยวสถานบันเทิงและเทศกาล การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร พฤติกรรมการเลี้ยงดู การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (n = 990)

ตัวแปรอิสระ	Coefficient	OR [95% CI]	p-value	
อายุ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ^{ref}	1.00		
	17 ปี ขึ้นไป	.848	2.33 [1.01-5.36]	.046
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด	มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ^{ref}	1.00		
	น้อยกว่า 3.00	.435	1.54 [1.00-2.37]	.047
การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่ ^{ref}	1.00		
	เคยสูบบุหรี่	.937	2.55 [1.51-4.29]	<.001
การมีแฟน	ไม่เคยมีแฟน ^{ref}	1.00		
	เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว	1.249	3.48 [1.17-10.33]	.024
	มีแฟนในปัจจุบัน	1.643	5.17 [1.71-15.57]	.003
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	ไม่เคย ^{ref}	1.00		
	เคย	1.857	6.40 [3.38-12.11]	<.001
ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์	.093	1.09 [1.04-1.15]	<.001	
การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.037	1.03 [1.00-1.07]	.031	
ความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.096	1.10 [1.01-1.19]	.019	
Constant	-7.772			

Percentage correct = 85.90%, ref = reference variable, p < .05)

การอภิปรายผลการวิจัย

ด้านความชุกพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จากการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3-6 เคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 20.80 เมื่อเทียบกับงานวิจัยของ Lekphet¹³ ซึ่งเก็บข้อมูลในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 42.36 เมื่อพิจารณาพบว่าการศึกษาของผู้วิจัยมีนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยเก็บข้อมูลในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมด้วย พร้อมกับคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หรือคิดว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้เท่านั้น จึงทำให้ความชุกของการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนลดต่ำลง

ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้ อายุ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ (p < .05) กล่าวคือนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี ขึ้นไป มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 16 ปี และน้อยกว่าซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการทางด้านจิตใจและสังคมของวัยรุ่นที่มีความต้องการด้านเพศเป็นไปตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยวัยรุ่นตอนต้นจะมีความสนใจในเรื่องเพศแต่เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนกลางจะเริ่มมีแฟน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากความสนใจมากกว่าความรู้สึกที่ลึกซึ้ง และช่วงวัยรุ่นตอนปลาย หากมีแฟนมักจะมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง²¹ อันนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้นและทฤษฎี Psychosexual development ของ Sigmund Freud ยังกล่าวว่าในระยะ Genital stage เป็นระยะที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่เป็นช่วงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น วัยรุ่นจะให้ความสนใจและต้องการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพศตรงข้าม²² ซึ่งอาจเกินเลยถึงการมีเพศสัมพันธ์ได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pimsawat, Sanpanawat และ Wonglao²³

ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดมุกดาหาร พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุด พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กล่าวคือนักเรียนที่มีเกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่มีเกรตเฉลี่ยเทอมล่าสุด 3.00 หรือมากกว่า แน่นนอนว่าเกรตเฉลี่ยเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเอาใจใส่ความขยันหมั่นเพียรต่อการเรียน หากนักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนน้อยหรือไม่เอาใจใส่ก็จะส่งผลให้การเรียนตก ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวัยรุ่นสนใจในเรื่องอื่นมากกว่าการเรียน เพราะอยู่ในช่วงอยากลองอยากรู้ ต้องการการยอมรับจากสังคมเพื่อนและให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม²⁴ จนนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การกระทำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลกระทบที่ตามมาส่งผลให้วัยรุ่นมีสุขภาพเสื่อมโทรม มีผลการเรียนที่ตกต่ำ เป็นต้น^{25,26} และปัจจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sawangtook และ Thano²⁷ ที่ศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ากว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางและต่ำ

การสูบบุหรี่ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) กล่าวคือ นักเรียนที่สูบบุหรี่มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มากกว่านักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคคลที่สูบบุหรี่จะมีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วยจึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เพราะจากการศึกษาของ Poonkhum, Phromprapat, Paisalachapong และ Samakkeekarom³ กล่าวว่า การบริโภคยาสูบในวัยรุ่นมีความเกี่ยวเนื่องกับการใช้แอลกอฮอล์และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งมีลักษณะแบบพฤติกรรมเสี่ยงกล่าวคือ วัยรุ่นหนึ่งคนทำ

พฤติกรรมเสี่ยงหนึ่งพฤติกรรมสามารถนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ได้ โดยพฤติกรรมเสี่ยงที่พบบ่อยของวัยรุ่นไทย คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ²⁸ ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยของ Gwon และ Lee²⁹ สนับสนุนว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่นักเรียนมัธยมศึกษา: โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นเกาหลี พบว่าอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีปัจจัยการสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย

การมีแฟน พบว่า นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบันเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) กล่าวคือ นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบันมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย เพราะว่าการมีแฟนเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่เรียกว่าความรัก โดยทฤษฎีสามเหลี่ยมของความรักของ Sternberg มีองค์ประกอบของความรักอยู่ 3 ส่วน คือ ความสนิทสนม (Intimacy) ความเสน่หา (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) ซึ่งด้านความเสน่หาจะมีลักษณะเป็นแรงดึงดูดระหว่างเพศให้เกิดความหลงใหลระหว่างกันอันนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้และยังพบว่าลักษณะความรักของผู้ชายจะเป็นไปในเชิงการมรดกอีกด้วย³⁰ ซึ่งงานวิจัยของ Chaikoolvatana, Praditsathaporn และ Kamkhieo³¹ ที่ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดพะเยา ยังกล่าวสนับสนุนว่าสาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนคือความรักต่อแฟนหรือคู่รักของตน และผลการศึกษายังพบว่านักเรียนที่มีแฟนแต่เลิกกันแล้วยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กล่าวคือ นักเรียนที่มีแฟนแต่เลิกกันแล้วมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะช่วงที่มีแฟนนักเรียนเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อันพึงพอใจต่อประสบการณ์นั้น และเมื่อเลิกกับแฟนแล้วแต่ประสบการณ์และความพึงพอใจนั้นยังคงอยู่ยังผลให้มีความกล้าและง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมแบบนั้นซ้ำอีกได้ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ของ Thorndike ที่กล่าวถึงกฎแห่งผลว่า (The law of effect) ความสมหวังหรือความพึงพอใจ

ต่อเหตุการณ์จะส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำมากขึ้น³² และจากงานวิจัยของ Nuwong³³ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า การเคยมีแฟนหรือคูรักซึ่งในปัจจุบันไม่มี ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกด้วย

การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) กล่าวคือ นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เพราะว่าการอยู่ตามลำพังจะเปิดโอกาสให้นักเรียนและแฟนหรือคนที่ชอบกระทำพฤติกรรมได้อย่างอิสระและยิ่งอยู่ในสถานที่ลับตาคน³⁴ โอกาสเกิดพฤติกรรมทางเพศ การหอมแก้ม โอบกอด สัมผัสร่างกาย ก็ยังมีสูงล่วงเลยถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ก็อาจเป็นไปได้ ซึ่งงานวิจัยของ Sittipayasakul, Nuwong, Luksitanon และ Uamasan³⁵ ได้สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยให้เหตุผลว่าการอยู่ตามลำพังสองต่อสองเป็นเหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lekphet, Wong-sawat, Tejavivaddhana และ Michaeng²⁰ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกล่าวว่า การมีโอกาสอยู่ตามลำพังกับแฟนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ไม่มีโอกาสถึง 2.55 เท่า

ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) กล่าวคือวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง ที่เป็นเช่นนี้เพราะวัยรุ่นมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมที่สนใจอยากรู้อยากลองเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศและสนใจในเพศตรงข้ามทั้งชายและหญิงก็ต่างพยายามให้ความสนใจซึ่งกันและกัน³⁶ ทั้งนี้ Thato³⁷ ยังกล่าวว่า หนึ่งในปมปริศนาที่วัยรุ่นอยากรู้อยากลองก็คือการทดลองมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งนักเรียนที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์จะมีความคิดจิตใจที่อยากรู้อยากลอง อยากหาประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนกลุ่ม

ดังกล่าวเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง และงานวิจัยของ Hengchamras³⁸ ซึ่งศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาครยังเผยว่าสาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนเกิดจากความอยากรู้อยากลองเป็นส่วนใหญ่ อีกด้วย

การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กล่าวคือนักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง ที่เป็นเช่นนี้ Sigmund Freud กล่าวว่า ในช่วงวัยรุ่นหรือระยะ Genital stage เป็นวัยที่เริ่มมีความต้องการทางเพศ²² นอกจากนี้ พัฒนาการของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์และสังคมจะให้ความสนใจในกิจกรรมทางเพศและเพศตรงข้าม³⁶ เมื่อวัยรุ่นรับสื่อทางเพศไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร ซีดี วีซีดีไปเปลือย คลิปลามกตามเว็บไซต์หรือโทรศัพท์มือถือก็จะกระตุ้นส่งเสริมให้วัยรุ่นมีอารมณ์ความอยากเกิดแรงขับทางเพศมากจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และผลการวิจัยของ Prachanno, Srisuriyawet และ Homsin³⁹ ยังสนับสนุนว่าการเข้าถึงสื่อช่วยความรู้สึกทางเพศ ($\beta = .242$) สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศร่วมกับปัจจัยอื่นๆได้ร้อยละ 30.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กล่าวคือนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโอกาสเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง เพราะเมื่อดื่มเข้าไปจะทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ขาดการยับยั้งชั่งใจและการควบคุมตนเอง กล้าทำในสิ่งที่ไม่ควรทำรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์⁴⁰ ซึ่งในรายงาน วัยรุ่น...วัยรุ่นกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม...ป้องกันอย่างไร กล่าวว่ากลุ่มวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิงและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พร้อมกับถูกยั่วยุอารมณ์จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และงานวิจัยของ Pichairong และ Chaveepojnkamjorn⁴¹ ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นหญิง: การศึกษาแบบภาคตัดขวาง ภาคกลาง ประเทศไทย กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นหนึ่งในปัจจัยเสี่ยงทางเพศที่สัมพันธ์กับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ความอยากลองอยากรู้ต่อการมีเพศสัมพันธ์ การบริโภคสื่อกระแสต้นอารมณ์ทางเพศ และความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. บุคลากรด้านสาธารณสุข ครู ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับนักเรียนหรือบุตรหลานเกี่ยวกับการมีแฟนและการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังว่าควรพยายามหลีกเลี่ยงการมีแฟนและการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังเพราะสาเหตุดังกล่าวจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

2. บุคลากรด้านสาธารณสุข ครู ผู้ปกครองควรอบรม ตักเตือนนักเรียนหรือบุตรหลานให้สังเกตเห็นถึงพิษภัยรวมถึงควรห้ามดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่เพราะจะทำให้ร่างกายเสื่อมโทรมอันเป็นอุปสรรคต่อการเล่าเรียน และพฤติกรรมดังกล่าวยังสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

3. บุคลากรด้านสาธารณสุข ครู ควรแนะนำนักเรียนให้เข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลองในสิ่งต่าง ๆ รวมถึงเรื่องเพศและหากมีพฤติกรรมเสพล้อมกอบไปเปลี่ยก็จะส่งผลให้มีความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นดังนั้นนักเรียนควรตระหนักและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมดังกล่าว และครู ผู้ปกครองควรสังเกตและอบรม ตักเตือนหากนักเรียนหรือบุตรหลานมีการกระทำเช่นนั้น

4. บุคลากรด้านสาธารณสุข ครู ผู้ปกครองควรใส่ใจดูแลเฝ้าระวังมากยิ่งขึ้นในนักเรียนหรือบุตรหลานที่มีอายุเพิ่มขึ้น เช่น 17 ปีขึ้นไป และมีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 เพราะเหตุดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

จากผลการวิจัย ควรนำปัจจัยที่มีอิทธิพลข้างต้นไปเป็นประเด็นในการสร้างโปรแกรมกิจกรรมหรือแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนโดยศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงกึ่งทดลองต่อไป

References

1. Manaboriboon B. Epidemiology of mortality and morbidity of Thai teenagers. In: Rosawan A, In-iw S, Manaboriboon B, Hongsanguansri S, Jaruratanasirikul S, editors. Textbook of adolescent medicine. Nonthaburi: Parbpim Ltd; 2016. p.269-272. (in Thai).
2. Hoyrat P, Wongsawat P. Thai adolescent with early sexual intercourse. Journal of phrapokklao nursing college. 2017;28(2):173-82. (in Thai).
3. Poonkhum Y, Phromprapat P, Paisalachapong K, Samakkeekarom R. The study to promote youth health and prevention of risk behaviors and health problems among youths. Thailand journal of health promotion and environmental health. 2012;35(2):48-65. (in Thai).
4. Bureau of reproductive health, Department of health, Ministry of public health. Annual report 2018 [Internet]. Bureau of reproductive health; 2018 [cited 2019 Jun 7]. Available from: http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=263. (in Thai).
5. Kruachottikul S, Paiboon S. Quality of unintended teenage pregnant women: midwifery roles. Kuakarun Journal of Nursing. 2014;21(2):18-27. (in Thai).

6. Puangprasong R, Samantarath P, Sitharatsak C. Stigma in adolescent pregnancy: nurse's role. *Vajira nursing journal*. 2018;20(1):1-11. (in Thai).
7. Khumtorn L. "How to prevent unwanted teenage pregnancy?". *Journal of boromarajonani college of nursing, Bangkok*. 2014;30(3):97-105. (in Thai).
8. Bureau of reproductive health, Department of health, Ministry of public health. Abortion surveillance report, Thailand 2017 [Internet]. Bureau of reproductive health; 2017 [cited 2019 Jun 7]. Available from: http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=268. (in Thai).
9. Bureau of epidemiology, Department of disease control, Ministry of public health. Annual epidemiological surveillance report 2017 [Internet]. Bureau of epidemiology; 2017 [cited 2019 Jun 9]. Available from: <https://ddc.moph.go.th/th/site/office/view/boe>. (in Thai).
10. Ruangchanasetr S. Epidemiology of mortality and morbidity of Thai teenagers. In: Rosawan A, In-iw S, Manaboriboon B, Hongsanguansri S, Jaruratanasirikul S, editors. *Textbook of adolescent medicine*. Nonthaburi: Parbpim Ltd; 2016. p.28-30. (in Thai).
11. Green LW, Kreuter MW. *Health promotion planning: An education and environment approach*. NewYork: McGrau Hill; 2005.
12. Chirawatkul A. *Statistics in research: appropriate selection*. Bangkok: Witthayaphat; 2014. (in Thai).
13. Lekphet K. *The development of behavioral risk factors surveillance program on HIV Infection among upper secondary school students [doctoral's thesis]*. Phitsanulok: Naresuan University; 2014. (in Thai).
14. Fachaiyaphum C. *Sexuality education*. Bangkok: Se-education; 2016. (in Thai).
15. Boonrod T. *Sexual behavior and factors associated to sexual relation among adolescent under the vocational education commission in muang district, province in the south of Thailand [master's thesis]*. Khon kean: Khon kean University; 2007. (in Thai).
16. Surinsak W. *Premarital sexual relationship in adolescents [master's thesis]*. Khon kean: Khon kean University; 2003. (in Thai).
17. Rovinelli RJ, Hambleton RK. On the use of content specialists in the assessment of criterion-Referenced test item validity. *Dutch journal of education research*. 1977;2:49-60.
18. DeVellis RF. *Scale Development: theory and applications*. California: SAGE Publications; 2012.
19. Stevens J. *Applied multivariate statistics for the social sciences*. 3rd ed. Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates; 1996.
20. Lekphet K, Wongsawat P, Tejatvaddhana P, Michaeng S. Effecting factors of sexual relationship experiences among upper secondary school students. *Research and development health system journal*. 2015;8(1):163-74. (in Thai).
21. Rosawan A. Epidemiology of mortality and morbidity of Thai teenagers. In: Rosawan A, In-iw S, Manaboriboon B, Hongsanguansri S, Jaruratanasirikul S, editors. *Textbook of adolescent medicine*. Nonthaburi: Parbpim Ltd; 2016. p.119-128. (in Thai).

22. Hosiri T. Theory of psychological development. In: Sitdhiraksa N, Wannasewok K, Wannarit K, Pukrittayakamee P, Apinuntavech S, Ketuman P, editors. Siriraj Psychiatry DSM-5. 3rd ed. Bangkok: prayoonsanthai printing; 2016. p. 67-75. (in Thai).
23. Pimsawat Y, Sanpanawat N, Wonglao P. Factors related to a risky behavior of sexual relations among the high school female students in Mukdahan province. Journal of public health, Ubon ratchathani rajabhat University. 2014;3(2):100-18. (in Thai).
24. Ketuman P. Sexual development and sexual problems in children and adolescent. In: Piyasil V, Ketuman P, editors. Textbook of child and adolescent psychiatry Volume 2. Bangkok: Thanapress; 2007. p. 227-236. (in Thai).
25. Thammaraksa P, Powwattana A. Whether or not multiple risk behaviors in thai adolescents is preventable?. Journal of boromarajonani college of nursing, Bangkok. 2018;34(2):173-88. (in Thai).
26. Ketuman P. Theory of psychological development. In: Sitdhiraksa N, Wannasewok K, Wannarit K, Pukrittayakamee P, Apinuntavech S, Ketuman P, editors. Siriraj Psychiatry DSM-5. 3rd ed. Bangkok: prayoonsanthai printing; 2016. p. 327-332. (in Thai).
27. Sawangtook S, Thanop P. The study of the awareness of sexual risk behaviors and sexual risk behaviors of adolescent students. Kuakarun journal of nursing. 2015;22(2):41-56. (in Thai).
28. Thammaraksa P, Powwattana A. Whether or not multiple risk behaviors in Thai adolescents is preventable?. Journal of boromarajonani college of nursing, Bangkok. 2018;34(2):173-88. (in Thai).
29. Gwon SH, Lee CY. Factors that influence sexual intercourse among middle school students: Using data from the 8th (2012) Korea youth risk behavior web-based survey. J Korean acad nurs. 2014;45(1):76-83. (in Thai).
30. Jongrachen P. The type of love of Srinakharinwirot University's students. The journal of faculty of applied arts. 2016;9(2):29-37. (in Thai).
31. Chaikoolvatana C, Praditsathaporn C, Kamkhieo W. Predictors of sexual risk behaviors among adolescents in Phayao province. Journal of nursing and education. 2013;6:104-115. (in Thai).
32. Phumpuang K. Creating learning activities with connectivism through social media. Liberal arts review. 2015;10(19):1-13. (in Thai).
33. Nuwong P. Factors affecting sexual behavior of adolescents in dormitory at Phitsanulok Province [Internet]. Regional health promotion center 2, Department of health, Ministry of public health; 2015 [cited 2019 Jun 12]. Available from: <http://hpc2.anamai.moph.go.th/research/index.php/2558/107-2015-08-27-09-23-52>. (in Thai).
34. Pramathphol K. Sexuality education. Nonthaburi: Aimphan press; 2013. (in Thai).
35. Sittipiyasakul V, Nuwong P, Luksitanon R, Uamasan B. A survey on sexual experiences, Opinions and sexual risk behaviors among teenage students in Thailand. Journal of health science. 2013; 22(6):979-987. (in Thai).

36. Powwattana A, Kalampakorn S, Lagampan S, Rawiworrakul T. Health promotion and disease prevention in community: an application of concepts and theories to practice (Revised edition). Chachoengsao: MN Compute offset; 2018. (in Thai).
37. Thato S. Premarital sexual behavior among thai adolescents. Journal of nursing science Naresuan University. 2007;1(2):19-30. (in Thai).
38. Hengchamras Y, Cherngchalat K, Phirom C, Jankun S, Lertprasertsiri P, Yamupon L. Sexual risk behaviors surveillance of the students in Samut sakhon. Academic journal institute of physical education. 2013;5(3):1-16. (in Thai).
39. Prachanno W, Srisuriyawet R, Homsin P. Factors influencing sexual behaviors among primary School students based on the Information-Motivation-Behavioral skill model. Journal of nursing science Chulalongkorn University. 2017;29(2):39-51. (in Thai).
40. Homsin P. Concepts and theories for practice: Smoking and alcohol drinking prevention among adolescents. Chonburi: Chonburi printing; 2015. (in Thai).
41. Pichainarong N, Chaveepojnkamjorn W. Alcohol use and sexual-risk behaviors among female youths: a cross-sectional survey in central Thailand. J Sci Technol MSU. 2015;34(2):171-9. (in Thai).